

LITERAT (2) *sb m*

*e prawdopodobnie jasne (tak w litera), a prawdopodobnie pochylone (tak w -at; tak też Cn),
sg A literâta (1). ◇ I literât(e)m (1).*

Sł stp w innym znaczeniu, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

*Człowiek wykształcony [literatus – nauczony Mącz 195d, Calep; uczony, nauczony; gramatyk –
literatus Cn] (2) : Alie bi mnie nie ta krata Poznal bi wnet literata Bo bich czie wnet tak przegadał
RejRozm 395.*

*W przeciwstawieniu: »literat ... laik« (1): Theż [Tales] ze threch [!] rzeczy dziękował łzczelciu, to
ieft. iż człowiekiem był á niebeſthią że mężem á nie żoną, iż litteratem á nielaykem BielŻyw 4.*

*Cf **LITERAK**, NIELITERAT*

MM